

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین خودشناسی انسجامی با کیفیت زندگی دانشجویان دانشگاه آپادانا

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مطالعات روانشناسی سلامت روان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرجان جوانمردی - گروه آموزشی روان شناسی، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

علی تهمتن - مربی، گروه آموزشی روان شناسی، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مشکلات زندگی و پیامدهای جسمی، روانی و وجودی ناشی از آنها می تواند انسجام و یکپارچگی شخص و همچنین معنا و هدفمندی زندگی را تحت تاثیر قرار دهند و بر میزان موفقیت و کامیابی در خودشناسی انسجامی و ارتقاء کیفیت زندگی شخص تاثیرگذار باشند. پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی بوده و هدف آن بررسی رابطه بین خودشناسی انسجامی با کیفیت زندگی دانشجویان دانشگاه آپادانا بود. ابزار پژوهشی استفاده شده پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت و (۱۹۹۶) پرسشنامه خودشناسی انسجامی قربانی و همکاران (۲۰۰۸) بود. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان دانشگاه آپادانا بود که حجم نمونه با استفاده از جدول مورگان، ۳۵۱ نفر برآورد گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۲ تحلیل گردید. نتایج نشان داد بین تمامی مولفه های خودشناسی انسجامی (خودآگاهی تاملی، خودآگاهی تجربی، یکپارچه سازی تجارب گذشته و حال) با کیفیت زندگی ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خودشناسی انسجامی، خود آگاهی تاملی، خودآگاهی تجربی، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491547>

